

B.**Mødet den 15. Februar 1906.****(For lukkede Døre).**

Fraværende var : Harald Jensen, Rahr og Sabroe.

1. (J. Nr. 18—1905). Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af **Alderdomsunderstøttelse** tiltraadtes.
2. (J. Nr. 429—1905). Der forelaa Cirkulære fra Købstadforeningen angaaende den fælles Guldkrans til **Kong Christian IX's** Kiste, hvorefter den antagelig vil kunne leveres for ca. 6000 Kr., saaledes at Bidraget for de deltagende Byer vil blive ca. 1 $\frac{1}{4}$ Øre pr. Indbygger,

samt Skrivelse fra samme Forening, hvorefter Foreningen med Tak modtager Tilbudet om et Bidrag paa 500 Kr. til Kransen fra Aarhus Byraad.

J a c o b J e n s e n vilde foreslaa, at man tilskrev Købstadforeningen, at man ønskede at deltage i Udgiften til den ommeldte Guldkrans efter Byens Indbyggerantal. Naar man tidligere havde bevilget et bestemt Beløb, 500 Kr., i Anledning af Kongens Bisættelse, var dette sket for at udtrykke, at man ønskede nogenlunde at begrænse sine Udgifter i det nævnte Øjemed; da det imidlertid kun vilde dreje sig om højst et Par Hundrede Kroner yderligere, forekom det ham, at man burde yde Bidrag i samme Forhold som de andre Købstæder.

Nørgaard var ganske enig med den foregaaende Taler i, at det vilde se bedst ud, om Aarhus deltog i Udgiften til Kransen efter samme Maalestok som de andre Købstæder.

Simonsen havde — som ogsaa af ham tidligere udtalt — helst set, at det bevilgede Beløb af 500 Kr. ikke var blevet anvendt til en Guldkrans. At dette var sket, kunde jo imidlertid ikke bebrejdes nogen, da man havde vedtaget at overlade til Formanden efter eget Tykke at tage Bestemmelse om det nævnte Beløbs Anvendelse; men ligesom han for sit Vedkommende ikke havde stemt for at bevilge noget Beløb til en Guldkrans, kunde han ikke nu være med til at stemme for, at man overskred det engang til Formandens Raadighed stillede Beløb.

Mikael Johansen beklagede, at de fra den foregaaende Taler fremkomne Udtalelser i det hele taget var faldne; det mest korrekte havde ubetinget været, at man uden Diskussion havde sluttet sig til Jacob Jensens Forslag.

Jacob Jensen vidste ikke bedre, end at hele Raadet havde stemt for at lade Formanden afgøre, hvorledes det ommeldte Beløb skulde anvendes. Saaledes som Sagen havde udviklet sig, var det mest konsekvent at gøre Skridtet fuldt ud og stille sig paa samme Maade som de øvrige i Kransen deltagende Købstæder.

Det vedtoges at forhøje det Beløb, der tænkes anvendt til Guldkransen, til indtil 700 Kr.

3. (J. Nr. 424—1905). Der forelaa Andragende fra Gasværksarbejder Niels Sørensens Enke om **Understøttelse**.

Udvalget for Gas- og Elektricitetsværket indstillede, at der tilstaaes Andragerinden en Understøttelse af 5 Kr. pr. Md. for et Aar fra 1. Februar

d. A. under Hensyn til, at hun er svagelig og har 2 ukonfirmerede Børn at forsørge.

Jacob Jensen skulde henstille, om man ikke kunde strække sig lidt videre og yde Andragerinden en noget rigeligere Understøttelse.

Müller fandt ligeledes, at 60 Kr. om Aaret var en temmelig ringe Understøttelse, naar det toges i Betragtning, at Euker foruden sig selv skulde forsørge 2 Børn. Han kunde ønske oplyst, om Udvalget havde undersøgt, hvormedet hun kunde fortjene ved det Arbejde, hun kunde paatage sig, og hvorledes hendes Forhold i det hele var.

Lottrup skulde ikke nægte, at det foreslaaede Tilskud var lille, men man maatte erindre, at det strengt taget stred mod de hidtil i Almindelighed fulgte Principper at yde de ved Gasværket ansatte Arbejdere eller deres Efterladte Pension, og man havde været noget bange for at faa skabt et Præcedens, som senere kunde paaberaabes i lignende Tilfælde. Udvalget havde derfor ikke ment at burde foreslaa nogen højere Understøttelse.

Simonsen forekom det, at det principielle var dette, om man overhovedet i saadanne Tilfælde vilde yde Understøttelse eller ikke. Mente man imidlertid, at der burde gives Vedkommende en Understøttelse, hvilket kunde være ret rimeligt i Betragtning af, at Manden i ca. 16 Aar havde arbejdet paa Gasværket, maatte den dog være nogenlunde anstændig. Efter hans Mening kunde den ikke sættes lavere end til 7 à 8 Kr. maanedlig, og han saa helst, at den fastsættes til 10 Kr. om Maaneden.

Vestesen bemærkede, at noget Krav paa Understøttelse havde Andragerinden ikke, og der var nogen Grund til at være forsigtig med at

skabe en Praksis, hvorefter der vilde være at yde Understøttelse i Tilfælde som det foreliggende. Disse Grunde havde dikteret Udvalget dets Stilling, men naar Raadet ønskede Andragerindens Forhold nærmere undersøgt og Sagen i det hele nærmere belyst, skulde han anmode om, at Udvalget maatte faa den tilbage.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

4. (J. Nr. 279—1905)). Ved Underretsdøm af 21. September f. A. er Aarhus Kommune tilpligtet at betale Gaardejer Holm Sørensen af Skaade det Beløb, hvortil af Retten udmeldte uvillige Mænd ansætte den Skade, der ved Fugt er tilføjet dennes Ejendom, Dannebrogsgade Nr. 3, ved Gadens Hævning, dog ikke udover 250 Kr. Efter Udmeldelse af Retten har derefter Murermester Alfred Petersen og Tømrmester A. K. Sørensen fastsat Erstatningen til 250 Kr.

Det vedtoges at acquiescere ved den fastsatte Erstatning og frafalde Afhjemling.

5. (J. Nr. 404—1905). Fra Købmand Otto Langballe forelaa Forespørgsel om Køb af den af ham lejede Grund ved Varna.

I Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling vedtoges det at svare, at man for Tiden ikke er tilbøjelig til at sælge den omhandlede Ejendom.

6. (J. Nr. 436—1905). Det vedtoges at anbefale det fra Sanglærer N. Mogensen modtagne Andragende om **Afsked** med Pension.
7. (J. Nr. 16⁷—1905; 8¹⁹—1905). Der forelaa Andragende fra Købmand C. C. Gøtzsche om Eftergivelse af **Brændevinsafgift** for Oktober Kvartal f. A. og **Kommuneskat** for Juli og Oktober Kvartal 1905 samt Januar Kvartal d. A.

M i k a e l J o h a n s e n vilde paa det varmeste anbefale, at man, forsaavidt det efter Loven overhovedet var muligt, imødekom Andragendet baade med Hensyn til Eftergivelse af Brændevinsafgift og Kommuneskat. Andrageren havde i en lang Aarrække været Borger her i Byen og en Tid været Medlem af Byraadet; han ejede nu intet, var blind og ude af Stand til at ernære sig selv. Det forekom Taleren, at man skyldte ham som en gammel, hæderlig og veltjent Borger i Byen under de foreliggende Omstændigheder at stille sig imødekomende over for ham.

N ø r g a a r d kunde i og for sig give den foregaaende Taler Ret i, at der var meget, der kunde tale for at vise Andrageren saa megen Velvilje som muligt, men han betvivlede, at Raadet var berettiget til at eftergive ham den resterende Kommuneskat.

J a c o b J e n s e n var bange for, at det vilde være et meget farligt Princip at komme ind paa at eftergive Kommuneskat, noget man i hvert Tilfælde aldrig tidligere havde ment at kunne gøre.

F o r m a n d e n oplyste, at man hidtil var gaaet ud fra, at det var en gennem Praksis fastslaaet Regel, at Byraadet ikke — i hvert Tilfælde ikke uden Ministeriets Samtykke — havde Ret til at eftergive Kommuneskat; at komme ind herpaa, vilde formentlig ogsaa være temmelig farligt. Man kunde derfor sikkert ikke imødekomme den sidste Del af Andragendet, hvorimod man meget vel kunde eftergive Kommunens Andel af den Brændevinsafgift, hvormed Andrageren resterede.

Det vedtoges at frafalde den Del af Brændevinsafgiften, som vilde tilfalde Kommunen, 10 Kr., medens man iøvrigt ikke kunde imødekomme Andragendet.

8 Der forelaa Andragende om **Eftergivelse af Fattig-**
hjælp fra :

- a. (J. Nr. 17³²—1905). Skræder L. P. Petersen,
- b. (J. Nr. 17—1905). Niels N. Fagerholt,
- c. (J. Nr. 17³¹—1905). P. Hermansen og
- d. (J. Nr. 17³³—1905). P. J. Holst.

I Overensstemmelse med de fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstillinger afsloges det fra Skræder Petersen modtagne Andragende, medens de øvrige Andragender bevilgedes.

9. Efter Indstilling fra Vestesen vedtoges det at bemyndige Brolægningsudvalget til allerede i indeværende Regnskabsaar at afholde de Udgifter, der anses fornødne til Forberedelse af de ved Brolægningsvæsnet i det næste Aar forestaaende Arbejder.

